

דרך הדי"ק

מתורתו של האדמו"ר רבי יאשיהו יוסף פיננו שליט"א

מרת יתרו | גיליון 14 | י"ט בטבת תשפ"ג

סעודה ראשונה

"וְיִשְׁמַע יְתֵרוֹ כִּהֵן מִדֵּין חֲתָן מִשָּׁה אֵת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה אֱלֹהִים לְמֹשֶׁה וּלְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ כִּי הוֹצִיָּא ה' אֶת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרָיִם" מעלת אדם הולמד את התורה ומלמדה לאחרים.

"אָדָם לְעֵמֶל יוֹלֵד" (איוב ה, ז) ודרשו רבותינו הקדושים לעמ"ל ר"ת ללמוד ע"ל מ'נת ללמד דכח גדול יש בתורה אשר לומד האדם ומלמדה לאחרים. ואומרת המשנה (אבות ב, ח) רַבֵּן יוֹחָנָן בֶּן זִנְאִי קִבֵּל מֵהֵלֵל וּמִשְׁמַאי, הוּא הָיָה אוֹמֵר אִם לְמַדְתָּ תוֹרָה הִרְבָּה אַל תַּחְזִיק טוֹבָה לְעַצְמָךְ, כִּי לִכְךָ נוֹצְרָת. ודרשו רבותינו הקדושים שעיקר יצירתו של אדם הוא כדי שילמד מתורתו לאחרים.

וידועים דברי הגמרא (סוכה מט:): מאי דכתיב "פיה פתחה בְּחִכָּה וְתוֹרַת חֶסֶד עַל לְשׁוֹנָה" וכי יש תורה של חסד ויש תורה שאינה של חסד? אלא תורה לשמה זו היא תורה של חסד, שלא לשמה זו היא תורה שאינה של חסד. איכא דאמרי תורה ללמדה זו היא תורה של חסד, שלא ללמדה זו היא תורה שאינה של חסד.

וידע האדם מעלת זיכוי הרבים והמשך הלימוד אשר למד לאחרים, הנה מצאנו בספר במדבר (במדבר י, כט) "וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לְחַבֵּב בֶּן רְעוּאֵל הַמִּדְיָנִי חֲתָן מִשָּׁה נָסְעִים אֲנַחְנוּ אֶל הַמִּקְוֹם אֲשֶׁר אָמַר ה' אֵלָיו אֲתָן לָכֶם לָכֶה אֲתָנוּ וְהִטַּבְנוּ לָךְ כִּי ה' דִּבֶּר טוֹב עַל יִשְׂרָאֵל. וַיֹּאמֶר אֱלֹוֹ לֹא אֶלְךָ כִּי אִם אֶל אֶרְצִי וְאֶל מוֹלַדְתִּי אֶלְךָ. וַיֹּאמֶר אֵל נָא תַעֲזֹב אֲתָנוּ כִּי עַל כֵּן יִדְעַתְּ כִּנְתָנוּ בַּמִּדְבָּר וְהִיִּתְּ לָנוּ לְעֵינָיִם. וְהָיָה כִּי תֵלֵךְ עִמָּנוּ וְהָיָה הַטוֹב הַהוּא אֲשֶׁר יִיטִיב ה' עִמָּנוּ וְהִטַּבְנוּ לָךְ" ע"כ.

וקשה, מדוע משה רבנו כל כך הפציר וביקש מיתרו ללכת עימם לארץ ישראל, הרי לכל דבר יש משמעות גדולה לשעתו ולדורות הבאים, ואם כן חובה עלינו להבין ולהשכיל מה סיבת בקשת והפצרת משה מיתרו לבוא עם עם ישראל לארץ ישראל?

אלא אפשר לבאר ולומר, מובא ברבנו החתם סופר (ח"א, דף יז) שמקשה על פי הדברים המובאים בנביא (ישעיה ב, א) "הַדְּבָר אֲשֶׁר חָזָה יִשְׁעִיָהוּ בֶן אֲמוּץ עַל יְהוּדָה וְיִרְוֹשָׁלַיִם. וְהָיָה בְאַחֲרֵית הַיָּמִים נִכּוֹן יְהוָה הַר בֵּית ה' בְּרֹאשׁ הָהָרִים וְנִשְׂא מִגְבְּעוֹת וְנִהְיָ אֱלֹוֹ כָּל הַגּוֹיִם. וְהָלְכוּ עַמִּים רַבִּים וְאָמְרוּ לִכּוּ וְנַעֲלָה אֵל הַר ה' אֶל בֵּית אֱלֹהֵי יַעֲקֹב וְיִרְנוּ מִדְּרָכָיו וְנִלְכָה בְאַרְחֻתָיו כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה וְדָבַר ה' מִיְרוֹשָׁלַיִם" על פי דברים אלו מבאר רבנו זצוק"ל שמשנה רבנו חשב שיוזכה להיכנס לארץ ישראל ואם היה נכנס היה התיקון השלם, ובלע המוות לנצח ולא

הייתה מיתה יותר בעולם, ותחיית המתים הייתה. ואז כל הגרים יהיו התלמידים אשר להם ילמדו את תורת ה', כי עם ישראל יהיו בשעת הגאולה השלימה ברום המעלה ותמלא בארץ דעה את ה', לכן משה רבנו עמד בבקשה חזקה בפני יתרו שילך עימם לארץ ישראל, בכדי שיהא ראש הגרים וראש התלמידים לקבל תורה מעם ישראל, אחרי התיקון השלם שמשנה רבנו חשב שיהיה עם כניסתו לארץ ישראל, שאז הגרים יהיו התלמידים אשר ילמדו את דבר ה' מעם ישראל.

ועל פי דברים קדושים אלו יובן, הנה רבותינו הקדושים ביארו דהלשון של ברכת התורה היא "נוֹתֵן הַתּוֹרָה" והקשו מדוע נותן התורה ולא נתן התורה? אלא תורתנו הקדושה היא נצחית ובכל רגע ורגע מחוייבים אנו ללמוד וללמד אותה ולכן נאמר בלשון נותן התורה.

אך עלינו לחזק יסוד גדול בכל ההבנה והדבקות בתורה, דהנה לכל יהודי יש מקור אשר ממנו שורש נשמתו יונקת ושואבת את התורה הקדושה וכל יהודי חייב להידבק ברבו, ולכן מדורי דורות הקפידו עֲשֵׂה לָךְ רַב (אבות א, ו) וסביב גדולי עם ישראל התקבצו קהילות קהילות והתיישרו לצידם, לשתות בצמא את שהושפע לגדולי ישראל וכל דור היה בו דור דור ודורשיו. הדור שהם התלמידים ינקו את כוחם מדרשיהם, שהם הרבנים. וכאשר יהודי מקיים את דברי רבותינו ועושה לו רב, צריך האדם להסתלק מן הספק ולקדש את עֲשֵׂה לָךְ רַב בתורתו, בהנהגתו ובמנהגיו. ועצת היצר הרע לבוא חדשים לבקרים, להיכנס כשועלים קטנים מחבלים כרמים בכדי להטעות ולשבש הדרך של דור דור ודורשיו ושל עשה לך רב.

ולכן עלינו להקפיד ולחיות מרוכזים בדרך אשר בה ישכון אור בלי אומר ובלו דברים, וכך הקיום של תורתנו הקדושה ממשיך וימשיך, ממש קיבל תורה בסיני ומסרה ליהושע, וכך מדור לדור רבה אמונתך עד ביאת משיח צדקנו וכל הפורץ גדר ישכנו נחש.

נפש הדי"ק

הרבה דברים אדם מרגיש רע בהם, מרגיש לא טוב בהם, מרגיש נזק בהם, מרגיש שקרה לו דברים לא טובים, אבל מתי שפורטים את הדברים הלא טובים, מוצאים שאותם דברים לא טובים "ממפּוֹתֵיךְ אֶרְפָּאֶךְ" (ירמיה ל, יז), מהדברים שנראים מכות יצא מהם רפואה, יצא מהם דברים גדולים.

לכל דבר שהוא שלילי תסתכל איפה החיובי, בכל מהלך שלילי יש בפנים משהו גדול חיובי, רק תדע איך לראות אותו ואיך למצוא אותו.

"עַתָּה יִדְעִיתִי כִּי גָדוֹל ה' מִכָּל הָאֱלֹהִים כִּי בִדְבַר אֲשֶׁר זָדוּ עָלַיְהֶם" האדם מקבל את היסורים כפי החטאים שחטא.

אנחנו מוצאים בפרשת השבוע יתרו אומר "עַתָּה יִדְעִיתִי כִּי גָדוֹל ה' מִכָּל הָאֱלֹהִים כִּי בִדְבַר אֲשֶׁר זָדוּ עָלַיְהֶם" רש"י במקום אומר במים המצרים רצו לאבד את עם ישראל, להשליך ליאור את כל הבנים שיוולדו והם נענשו שטבעו בים סוף.

אם כך אפשר לבאר בדברים של יתרו ולומר יסוד גדול, הרבה פעמים יש לאדם צרות ובעיות בחיים, אדם צריך לדעת מתי שיש לו איזו צרה או בעיה אם הוא רוצה לפתור אותה הוא צריך לפשפש בסוג צרה או הבעיה שיש לו ודרך הצרה או הבעיה הוא יגיע מה העבירה או החטא שהוא חטא. כי כל עוון וכל צרה שיש לאדם יש לה סיבה והיא דומה לעונש שהאדם קיבל. המצרים זרקו את הילדים של בני ישראל במים אז הם נענשו לטבוע במים. מתי שיש לאדם איזה עונש או צרה תלך לפשפש במשהו שדומה לצרה שיש לך, ברגע שתמצא משהו שדומה לצרה שלך במה חטאת ותפתור את המשהו הדומה שאתה עושה לא טוב, אז הבעיה תיפתר לך והצרה תיגמר לך.

כל בעיה שיש לאדם אם הוא ילך ויתעמק בתוכה, ויחפש עוון משהו לא טוב דומה לזה, יחזור בתשובה על הדבר הזה ואז הקב"ה יפתור לו את הצרה והבעיה שיש לאדם. וכך אומרים רבותינו הקדושים "וְיָזְכֶרְהוּ ה' חֶסֶד כִּי אֶתְהַלְּלֵם לְאִישׁ כְּמַעֲשָׂהוּ" (תהלים סב, יג) הקב"ה עשה איתנו חסד שהוא משלם לאיש את העונש כמעשהו כמו החטא שהוא חטא.

לכן ידע האדם יסוד גדול, מי שיש לו יסורים יפשפש במעשיו, בדברים שדומים לצרה שיש לו. אדם שפוגע באנשים פוגעים בו, אדם שגוזל אנשים גוזלים אותו, אדם שמצער אנשים מצערים אותו. אם האדם יפשפש במעשיו וישוב בתשובה במה שדומה למה שעשה, הקב"ה ימחל ויסלח לו והבעיה והצרה שיש לו ירדו לו.

וזה יסוד גדול בחיים, "כִּי אֶתְהַלְּלֵם לְאִישׁ כְּמַעֲשָׂהוּ" שהעונש דומה לעבירה שהאדם עשה.

"וַיֹּאמֶר אֶל מֹשֶׁה אֲנִי חֲתָנְךָ יִתְרוֹ בֶּאֱלֹהֶיךָ" אדם צריך לדעת שלא להשתמש בכוח התורה והמצוות לצרכים בטלים.

אנחנו מוצאים בפרשת השבוע שיתרו בא למדבר לכיוון בני ישראל, יתרו שולח ואומר למשה רבנו "אֲנִי חֲתָנְךָ יִתְרוֹ בֶּאֱלֹהֶיךָ" נשאלת השאלה מדוע שולח יתרו למשה רבנו "אֲנִי חֲתָנְךָ יִתְרוֹ בֶּאֱלֹהֶיךָ" הרי כולם יודעים שיתרו הוא חותן של משה, משה רבנו יודע טוב מאוד מי חמיו ומי חותנו שהוא יתרו, אם כן מה יתרו בא לחדש לנו בזה וללמד אותנו בזה?

אלא צריך ללמוד פה יסוד גדול, הרבה פעמים אדם רוצה להשיג דבר והוא רוצה שיעשו לו הנחה, הולך האדם ומבקש את ההנחה בכוח התורה שיש בו ובכוח המעשים שיש בו. וכמו שמובא בחובת הלבבות (שער יחוד המעשה, פרק ה) שהיה חסיד שרצה לקנות איזה חפץ ובא לחנות, בעל החנות ראה אותו ואמר לו אתה הצדיק הגדול בגלל שאתה רב גדול אתן לך בחינם. יצא אותו צדיק מהחנות ואמר אני לא רוצה לקנות, באתי לקנות את זה בכסף ולא באתי לקנות בתורה ובמצוות ובכבוד שלי.

אדם שהוא צדיק אמיתי אסור לו לקנות דבר בכוח של התורה, המצוות והמעשים הטובים שלו. כך גם יתרו שהיה איש גדול וחשוב, יתרו ידע שאם הוא בא לבני ישראל בכוח המעמד שלו כולם יכבדו אותו, לכן אמר אֲנִי חֲתָנְךָ יִתְרוֹ אני בא בכבוד הזה שאני חמך, בזה תכבדו אותי. אל תכבדו אותי בכוח שאני רוצה להתקרב לעם ישראל, את המצוות והמעשים הטובים אל תערבבו עם זה שאני בא אליכם, אני לא רוצה ליהנות מכבוד התורה בכלום.

וזה יסוד גדול שאדם צריך לדעת, הרבה פעמים אדם מנסה להוציא הנחה מחבירו או מנסה לעשות דבר והוא משתמש בכוח התורה ובכוח המעשים הטובים להוריד את המחיר, אך זו לא הדרך. לעולם אל תשלם על חפץ בכוח התורה או בכוח המצוות שלך, תעשה את זה בכוח אחר, בכוח המסחר או בכוח הכסף, ואת התורה והקדושה תשאיר לזמן אחר ולמקום אחר, ואל תפסיד את המעלה של התורה והמצוות בשביל דברים בטלים.

שניית הדי"ף

כבוד הרב אני גרתי עם אמא שלי ז"ל כל החיים במשך שלושים שנה עם בעלי והילדים, בגלל שאמא שלי היתה אלמנה. עקב זה שחיינו ביחד היו בינינו הרבה מתחים ולא תמיד כיבדתי אותה, והרבה פעמים גם ציערתי אותה. היום אחרי שהיא נפטרה יש לי צער גדול ואני לא יודעת איך לעשות לה נחת ולכפר על מה שעשיתי לה.

אנחנו בטוחים שמצד שמצד גם עשית הרבה נחת לאמא, וגרת אתה, והורדת לה, ועשית בשבילה נרבה דברים טובים. תסתכלי על הצד החיובי של כל הדברים הטובים שעשית לאמא.

אדם בנפש שלו תמיד מחפש את השלילי בשביל להיכנס לעצבות, והיצר הרע מגדיל את השלילי ומעצים את השלילי. תסתכלי על החיובי שעשית לה, שגרת איתה ועזרת לה והקרבת מעצמך ונתת מעצמך שזו זכות עצומה ביותר.

ועל הדברים שאת חושבת שציערת אותה - אז תעשי לעילוי נשמתה, תלכי לקבר, תבקשי סליחה, תבקשי לעילוי נשמתה דברים וכך תמתקי את זה. אבל לא לחיות חיים ש"ציערתי", "ציערתי" - תראי גם את החיובי, יש הרבה חיובי שעשית לאמא בחיים ואת זה תשימי מול העיניים.

לא רק את הדברים שאת חושבת שלילי - זו עצת היצר הרע לשים רק שלילי, כי אז אדם יש לו רק שלילי, ואז אדם נופל ומתוסק ומאבד את הכל.

לכן לשים את החיובי, ואת השלילי לבקש מחילה ולעשות לעילוי נשמת וכך בע"ה הדרך תהיה טובה.

"וַיְהִי קוֹל הַשּׁוֹפָר הוֹלֵךְ וְחֹזֵק מֵאֵד מֹשֶׁה יְדַבֵּר וְהַאֲלֹהִים יַעֲנֵנוּ בְּקוֹל" בכל לימוד וחידוש תורה מזכירים למשה רבנו את התורה ששכח ומעוררים את כוחו.

בפרשת השבוע אנו קוראים על מתן תורה, הרגע הגבוה ביותר שהקב"ה יורד מהר סיני ונותן לבני ישראל את התורה. והתורה הקדושה אומרת "וַיְהִי קוֹל הַשּׁוֹפָר הוֹלֵךְ וְחֹזֵק מֵאֵד מֹשֶׁה יְדַבֵּר וְהַאֲלֹהִים יַעֲנֵנוּ בְּקוֹל" בפס' זה יש סודות גדולים ונשגבים שגורמים לחרדת אלוקים רק מלחשוב על פס' זה. התורה הקדושה מספרת שמשה רבנו עלה לשמיים להוריד את התורה והיה שם ארבעים יום וארבעים לילה. אומרים רבותינו הקדושים (שמ"ר מא, ו) אָמַר רַבִּי אֲבָהוּ כָּל אַרְבָּעִים יוֹם שָׁעָשָׂה מֹשֶׁה לְמַעַלְהָ, הָיָה לוֹמֵד תּוֹרָה וְשׁוֹכֵחַ בְּאוֹתָם יָמִים הַקִּב"ה הִיא מְלַמֵּת אֶת מֹשֶׁה רַבְּנוּ וּבִסוּף הַיּוֹם מֹשֶׁה רַבְּנוּ הִיא שׁוֹכַח אֶת הַכֹּל, כִּךְ בַּמִּשְׁךְ אַרְבַּעִים יָמִים מֹשֶׁה רַבְּנוּ לוֹמֵד וְשׁוֹכַח אֶת הַכֹּל. בַּיּוֹם הָאַרְבַּעִים הַקִּב"ה נָתַן לְמֹשֶׁה רַבְּנוּ אֶת אוֹתָהּ תּוֹרָה שֶׁלֹּא מִלְּמַד וְשָׁכַח בְּמִתְנָהּ, וְהַקִּב"ה נָתַן לְמֹשֶׁה רַבְּנוּ אֶת לוֹחוֹת הַבְּרִית תּוֹרָה שֶׁבִכְתָּב.

צריך להקשות כמה קושיות חזקות, הרי פה לא מדברים במשחק של ילדים, הקב"ה בכבודו ובעצמו ריבון העולמים, יושב עם משה רבנו ומלמד אותו את התורה ומשה רבנו שוכח, אז שאלה ראשונה אם הקב"ה מלמד אותו ומשה רבנו שוכח שהקב"ה יתן לו זכרון שיזכור, למה הקב"ה מלמד אותו והוא שוכח? ועוד שאלה, הקב"ה הוא נצחי דבר אין סופי, אז איך משה רבנו שוכח זה הרי צריך להישאר אצלו, אם כך איך הקב"ה מלמד אותו ומשה רבנו שוכח? וביום הארבעים הקב"ה נותן את התורה למשה רבנו במתנה, למה היה צריך לקבל את זה במתנה?

"וַעֲתָה אִם שָׁמוֹעַ תִּשְׁמָעוּ בְּקוֹלִי וְשִׁמְרַתֶּם אֶת בְּרִיתִי וְהִיִּיתֶם לִי סִגְלָה מִן הָעַמִּים" ענייני תורה ומצוות הבאים לאדם צריך לחטוף ולעשות אותם בשלימות מבלי לחשוב.

אנחנו מוצאים לפני מתן תורה עומד משה רבנו ואומר לבני ישראל "וַעֲתָה אִם שָׁמוֹעַ תִּשְׁמָעוּ בְּקוֹלִי וְשִׁמְרַתֶּם אֶת בְּרִיתִי וְהִיִּיתֶם לִי סִגְלָה מִן הָעַמִּים" ורש"י במקום אומר אם עתה תקבלו עליכם יערב לכם, מכאן ואילך שכל התחלות קשות. ודברים אלו קשים ביותר, למה משה רבנו כופל את הלשון ואומר שָׁמוֹעַ תִּשְׁמָעוּ וגם יש לשאול מה הפירוש וַעֲתָה?

אלא אפשר לפרש ולומר יסוד גדול, הקב"ה מציע לבני ישראל לקבל את התורה, מתי שבני ישראל שמעו את ההצעה של משה רבנו לקבל את התורה, הם יכלו להגיד לו תתן לנו קצת זמן לחשוב האם זה משתלם לנו, האם זה כדאי לנו לקבל את התורה או תן לנו עוד קצת זמן לחשוב אם כדאי לקיים אותה. אבל משה רבנו אומר להם וַעֲתָה כדאי שהרגע עכשיו תקבלו את התורה, ואז שָׁמוֹעַ תִּשְׁמָעוּ תקבלו את זה מיד ושמוע תשמעו, כמו אדם שאוהב מישהו והמישהו הזה מדבר איתו, מה שהוא ידבר איתו אותו אדם יקבל מבלי לחשוב, זו המעלה וזה הדבר הגדול ביותר. וזה מה שאומר להם משה רבנו וַעֲתָה עכשיו מיד תקבלו את התורה, ואם תקבלו את התורה מיד, שָׁמוֹעַ תִּשְׁמָעוּ יהיה לכם קל גם בהמשך

לשמוע לקבל לעשות את הכל בשמחה. אבל אם אדם אומר אני רוצה לחשוב על מה שהוא קיבל, אז מתי שהוא מתחיל לקיים את הדברים זה יותר קשה לו, יש לו יותר קושי לקיים את הדברים. אם הוא מקבל את הדברים במקום, יותר קל לו להמשיך ולקיים את הדברים. ורבותינו דרשו את זה לאדם שלוקח ברזל, מתי שהברזל חם אפשר לכופף אותו לכל צורה ולכל כיוון שרוצים, אבל אם הוא כבר התקרר קשה לקפל אותו ולכופף אותו לאף צד שרוצים.

וזה מה שאומר להם משה רבנו וַעֲתָה עכשיו מיד אני מציע לכם את התורה, תיקחו אותה ותקבלו אותה ואז שָׁמוֹעַ תִּשְׁמָעוּ יהיה לכם כוח לשמוע ובעתיד יהיה לך גם כוח לשמוע. אבל אם תחכו אז תדעו שכל ההתחלות קשות, כל הקבלות שאחרי כן האדם ירצה לקבל הן קשות. וכך צריך לדעת יסוד גדול, מתי שמציעים לאדם דבר של תורה, דבר של מצוה או מעשה טוב, אדם מיד צריך לחטוף ולקחת את המצוה בשלימות. כך גם מתי שרוב בא לתלמיד ואומר לו לקבל על עצמו קבלה, אם התלמיד מיד מקבל על עצמו את הקבלה אז קל לו, שָׁמוֹעַ תִּשְׁמָעוּ הוא שומע הוא מקבל אז הכל נוח לו וטוב לו. אבל אם הוא רוצה לחשוב והוא מתווכח ולוקח לו זמן, הוא מעלה ומוריד וחושב הוא מאבד את השורש והכוח ואחרי כן הוא נכנס לזמנים ועיתים שקשה לו לקיים את מה שהרב שלו ביקש ממנו.

לכן בכל דבר של מצוה אדם ינהג מצוה הבאה לידך אל תחמיצנה (מכילתא שמות יב, ז). וכמו שמצאנו אצל אברהם אבינו, מתי שהקב"ה ציווה אותו על עקידת יצחק מיד הוא משכים בבוקר לבצע את הדבר בחמימות של התורה ושל המצוה, כי מתי שאדם בחמימות יש לו כוח גדול. לכן משה רבנו אומר לבני ישראל וַעֲתָה עכשיו תקבלו את המצוות והתורה, לא עוד מעט שיעבור זמן ותבקשו זמן לחשוב כי אז תרד כל המעלה של המצוה ושל התורה.

"וַיְהִי קוֹל הַשּׁוֹפָר הוֹלֵךְ וְחֹזֵק מֵאֵד מֹשֶׁה יְדַבֵּר וְהַאֲלֹהִים יַעֲנֵנוּ בְּקוֹל" אדם שמחדש חידושים בתורה גורם שיכנסו הרהורי תשובה באנשים.

אולי עוד אפשר לדקדק בפס' "וַיְהִי קוֹל הַשּׁוֹפָר הוֹלֵךְ וְחֹזֵק מֵאֵד מֹשֶׁה יְדַבֵּר וְהַאֲלֹהִים יַעֲנֵנוּ בְּקוֹל" שופר מסמל על תשובה, מתי שיש תקיעות שופר זה זמני תשובה וכמו שרואים בראש השנה שגם אם הקב"ה יושב על כסא דין, מובא במדרש (ויק"ר כט, י) וּבְרֵאשֵׁי הַשָּׁנָה נוֹסְטִין שׁוֹפְרוֹתֵיהֶן וְתוֹקְעִין לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְהוּא עוֹמֵד מְכַסֵּא דִין לְכַסֵּא רַחֲמִים וּמְתַמְלֵא עֲלֵיהֶם רַחֲמִים כַּאֲשֶׁר הַקִּב"ה שׁוֹמֵעַ אֶת תְּקִיעוֹת הַשּׁוֹפָר הוּא עוֹבֵר מְכַסֵּא דִין לְכַסֵּא רַחֲמִים. "וַיְהִי קוֹל הַשּׁוֹפָר" מתי קול השופר נכנס בלב של אנשים ויש בליבם הרהורי תשובה? כאשר "מֹשֶׁה יְדַבֵּר" מתי שתלמידי חכמים מדברים "וְהַאֲלֹהִים יַעֲנֵנוּ בְּקוֹל" אז מתעוררים הרהורי תשובה ויהי קול השופר.

אם כך מתי שאדם יושב, לומד תורה ומחדש חידושים, יש אנשים במקומות אחרים ויהי קול השופר מתעורר בלב שלהם התעוררות של תשובה לחזור בתשובה. ומתי שרואים אדם שיושב לבד בבית ופתאום מתחילים לו הרהורי תשובה בלי שום סיבה, מאיפה הם מגיעים? משום מֹשֶׁה יְדַבֵּר הרהורי תשובה מגיעים מתלמיד חכם שיושב ולומד ומעורר את התורה של משה ששכח בשמיים בארבעים יום, ואז וְהַאֲלֹהִים יַעֲנֵנוּ בְּקוֹל הַשּׁוֹפָר הוֹלֵךְ וְחֹזֵק מֵאֵד.

נחזק יסוד גדול של פרנסה, אדם שרואה שהמצב של הפרנסה שלו בדוחק ורוצה לחזק את הפרנסה שלו, אדם יקח ביד שלו שני נרות ויאמר שהנרות האלה נר אחד לעילוי נשמת רבי אלעזר בן חרסום ונר שני לעילוי נשמת הלל הזקן ויפריש כמה מטבעות לצדקה ויאמר: ריבונו של עולם, יהי רצון מלפניך שזכות הצדיקים הנוראים רבי אלעזר בן חרסום שהיה עשיר מופלג והלל הזקן שהיה עני ואביון, תגן עלי ותזמן לי פרנסה והצלחה בכבוד ואנצל מהקללה של "בָּזַעַת אֶפְיֶךָ תֹאכַל לֶחֶם" (בראשית ג, יט). כך יקפיד האדם לעשות ומובא שיש כוח גדול וסגולה גדולה לדבר הזה, שאדם יזכה באותו יום לפרנסה והצלחה גדולה.

סעודה רביעית

סיפורי הריף

הרב משה גלנטי, המג"ן

מסופר סיפור על הרב משה גלנטי שהיה גר בצפת, שהיה צדיק יסוד עולם בזמן ה"אר"י הקדוש". פעם אחת הוא הלך לאר"י הקדוש, הוא היה צדיק, היא היה בעל צדקה גדול. הוא בא לאר"י הקדוש, האר"י הקדוש אמר לו, אתה צדיק וחסיד וירא השם, כל המידות טובות יש בך, אבל מידה אחת טובה אין בך.

שאל אותו, מה. הוא אמר לו, יש לך גזל, רואים על הפנים שלך שאתה גונב. אותו רב גלנטי היה בצער גדול, אמר אני גונב? כל החיים שלי צדקה, מעשים טובים, למה הרב אומר שאני גונב? אמר לו האר"י הקדוש, אתה גונב, תדע, יש עליך גזל. שאל אותו איפה, אמר האר"י הקדוש לך תחפש.

אותו אדם, הרב גלנטי שהיה צדיק וגם עשיר גדול הלך למשרד שלו ובדק בכל הניירות איפה אני גונב, למה אני גונב, למה הרב אומר לי שאני גונב. הוא חיפש את כל המספרים, הכל, אין אף גזל.

מה עשה אותו רב, קרא לכל הפועלים שלו ושם שולחן גדול מלא בכסף והוא אמר, מי שחושב שאני גונב לו כסף שיקח, לא תתביישו, מי שיש לו בדעתו מחשבה שאני גנב, שאני גונב לו כסף, שיקח מפה כסף.

כולם עמדו ואמרו הרב צדיק, הרב טוב, ח"ו הרב לא גונב, מה פתאום. פתאום אישה זקנה עמדה, הגיעה לקערה, התחילה לחפש בתוך הקערה לקחה שני שטרות, שני מטבעות ואמרה, זה שלי. הרב גלנטי לא הבין למה. היא אמרה, זה מגיע לי.

הרב גלנטי חזר לאר"י הקדוש, האר"י הקדוש הסתכל עליו אמר לו, עכשיו לא רואים גזל עם הפנים, עכשיו רואים שאתה לא גזלן. שאל הרב גלנטי את האר"י הקדוש, מה קרה, תספר לי. אמר האר"י הקדוש, תדע כל העובדים שלך טובים מאד, האשה הזאת עובדת יותר טוב מכולם, היא זקנה והיא מומחית בעבודה. אתה משלם לה משכורת כך אבל באמת מגיע לה שני שטרות יותר מכולם, כי היא עובדת יותר טוב. זה שלא נתת לה היה גזל על היד שלך, עכשיו שנתת לה הורדת את הגזל.

רואים פה דבר גדול, לפעמים האדם יושב עם אדם אומר לו, מגיע לך מאה. ובלב הוא רגוע, זהו. אבל באמת מגיע לו מאה ועשרים. לא תיתן לו מאה ועשרים, יש לך חשש של גזל ביד.

אפילו שאתה חושב שסיכמת איתו ואמרת לו ועשית איתו והכל טוב, אבל אם האדם חושב עוד שאתה חייב לו, אז יש לך עוד חשש קטן, יש לך עוד נקודה שיכולה להיקרא גזל.

אדם צריך להיזהר זהירות גדולה בכל העניינים שלו, בכל העניינים של הממון האדם יחזור בגלגול על פרוטה שלקח מחברו. אדם יחזור בגלגול על כל דבר קטן, אדם צריך להיזהר זהירות גדולה ביותר על כל עניין, על כל דבר, שכל המעשים שלו יהיו מעשים קדושים, שכל המעשים שלו יהיו מעשים טהורים.

בזמן שאדם הולך בדרך השם ואדם מחזק את עצמו ואדם מרומם את עצמו ואדם עובד על עצמו עבודה של אמת, עבודה של אמת, גם בזמנים וברגעים שהם קשים, השם נותן לאדם סיעתא דשמיא.

ספר דברים
ספר הישועה
קה חלק בהפצת ספר דברים ותזכה לישועה!

נחמה?
ספר דברים!

שפע?
ספר דברים!

ישועה?
להנצל מחבלי משיח! ספר דברים!

בריאות?
ספר דברים!

שמהות?
ספר דברים!

ה-300 נח נפ"ף עהורק 50 ספרי דברים
שלאנו מי'י שבת
להצטרפות ופרטים 052-5106510

תקנת האדמו"ר רבי יאשיהו פינטו שליט"א
ספר דברים
לחיילי צה"ל לשמירה ולהצלחה

לקבלת העלוך והצטרפות לקבוצות הקודש של הרב - 052-5106510